

DYREKTYWA RADY

z dnia 1 października 1998 r.

zmieniająca dyrektywę 96/26/WE dotyczącą dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu towarowego i przewoźnika drogowego transportu pasażerskiego oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji formalnych mająca na celu umożliwienie im korzystania z prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego

(98/76/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 75 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu³,

a także mając na uwadze co następuje:

różnice w krajowych przepisach w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego oraz w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji formalnych mogą prowadzić do zakłócenia konkurencji;

z tego powodu, w ramach działania na rynku wewnętrznym, konieczne jest kontynuowanie procesu harmonizacji w tej dziedzinie poprzez dalsze umacnianie wspólnych przepisów ustalonych w dyrektywie 96/26/WE⁴;

z uwagi na rozwój sytuacji na rynku przewozów drogowych i na wymagania operacyjne rynku wewnętrznego konieczne jest rozszerzenie zakresu dyrektywy 96/26/WE na niektóre kategorie wynajmowanych lub wynagradzanych przewoźników drogowych wykorzystujących pojazdy niskotonażowe, takich jak przewozy kurierskie, podlegających określonemu odstępstwu związanemu z działalnością drogowych przedsiębiorstw przewozowych świadczących krajowe przewozy krótkodystansowe i wykorzystujących pojazdy o maksymalnej dozwolonej masie od 3,5 do 6 ton;

z uwagi na dobrą reputację należy ustanowić surowsze wymagania, wliczając w to wymagania dotyczące ochrony środowiska i odpowiedzialności z tytułu wykonywanego zawodu;

¹ Dz.U. WE nr C 95, z 24.03.1997, str. 66 oraz Dz.U. WE nr C 324, z 25.10.1997, str. 6

² Dz.U. WE. nr C 287. z 22.09.1997, str. 21

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 1997 r. (Dz.U. WE nr C 86, z 22.09.1997, str. 224), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 marca 1998 r. (Dz.U. WE nr C 161, z 27.05.1998, str. 12) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. C 210, 06. 07. 1998r.)

⁴ Dz.U. WE nr L 124, z 23.05.1996, str. 1.

ze względu na zdolność finansową, w celu uniknięcia zachwiania równowagi na rynku, konieczne jest odpowiednie ustalenie co pięć lat wyższego poziomu minimalnego kapitału w dyspozycji i rezerw oraz ustalanie wartości euro w walutach krajowych nie uczestniczących w trzecim etapie unii monetarnej;

z uwagi na kompetencje zawodowe konieczne jest, aby każdy ubiegający się przewoźnik drogowy przedstawił dowód jednolitego minimalnego poziomu wyszkolenia w tym samym zakresie i aby posiadał certyfikat kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza w dziedzinie prowadzenia działalności rynkowej, na jednolitym minimalnym poziomie i na podstawie jednolitych we wszystkich państwach członkowskich metod oceny; konieczne jest również ujednoczenie niektórych aspektów organizacyjnych egzaminu;

pozostanie nienaruszone prawo państw członkowskich do organizowania obowiązkowych kursów przygotowawczych do egzaminów z kwalifikacji zawodowych dla osób ubiegających się i zdających je po raz pierwszy i mających miejsce stałego pobytu na ich terytorium.

z tego powodu poziom wiadomości brany pod uwagę przy wystawianiu zaświadczeń o kompetencjach zawodowych, bez wpływu na dyrektywę 92/26/WE, jest różni się w poszczególnych państwach członkowskich; z powodu tych różnic krajowe oceny mogą znacząco różnić się w ramach określonych w załączniku I do wymienionej dyrektywy, zwłaszcza pod względem kwalifikacji przewoźników, jakości usług i bezpieczeństwa ruchu drogowego;

należy zaakceptować fakt, że w ograniczonym czasie i po zasięgnięciu zgody Komisji państwa członkowskie mogą żądać złożenia dodatkowego egzaminu od osób, które nigdy poprzednio nie uzyskały certyfikatu kwalifikacji zawodowych w państwach członkowskich, ale które zdały egzamin z kwalifikacji zawodowych w jednym państwie członkowskim, podczas gdy stale przebywały na terenie innego państwa członkowskiego, gdzie zamierzały po raz pierwszy podjąć się wykonywania zawodu przewoźnika transportu drogowego; ów dodatkowy egzamin musi obejmować dziedziny, w których krajowe aspekty zawodu różnią się od aspektów zawodu w państwie członkowskim, w którym zdali egzamin, zwłaszcza określone krajowe aspekty rynkowe, społeczne, podatkowe oraz techniczne związane z organizacją rynku i z prawem spółek;

konieczne jest wprowadzenie przepisów przejściowych dla realizacji dyrektywy 96/26/WE w Austrii, w Finlandii i w Szwecji;

konieczne jest okresowe kontrolowanie czy dopuszczeni przewoźnicy nadal spełniają wymagania związane z dobrą reputacją, zdolnością finansową i kompetencjami zawodowymi;

konieczne jest, aby państwa członkowskie nałożyły skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary w interesie zapewnienia płynnego działania rynku wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 96/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2,
 - pierwszy myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

„ - „zawód przewoźnika drogowego transportu towarowego” oznaczać będzie działalność każdego wynajmowanego lub wynagradzanego przedsiębiorstwa transportującego towary za pomocą pojazdu silnikowego lub zestawu pojazdów;”

- dodaje się następujący myślnik:

„- „miejsce stałego pobytu” oznaczać będzie miejsce, gdzie dana osoba stale przebywa, to znaczy w okresie przynajmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym z powodu więzi osobistych i zawodowych lub, w przypadku osoby nie posiadającej więzi zawodowych, z powodu więzi osobistych świadczących o bliskim związku między tą osobą a jej miejscem zamieszkania.

Jednakże, za miejsce stałego pobytu osoby, posiadającej więzi zawodowe gdzie indziej niż więzi osobiste i która w konsekwencji tego przemieszcza się w różne miejsca położone w dwóch lub państwach członkowskich lub więcej będzie uważane miejsce z którym łączy ją więzi osobiste, pod warunkiem że osoba ta regularnie do owego miejsca powraca. Ten ostatni warunek nie będzie wymagany gdy dana osoba zamieszkuje w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy przez czas określony. Uczęszczanie na uniwersytet lub do szkoły nie powoduje przeniesienia miejsca stałego pobytu.”

2) w art. 2:

- ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do przedsiębiorstw wykonujących drogowe przewozy towarowe za pomocą pojazdów silnikowych lub zestawu pojazdów o maksymalnym dopuszczalnym ciężarze nie przekraczającym 3,5 tony. Państwa członkowskie mogą jednakże obniżyć to ograniczenie dla wszystkich lub niektórych kategorii przewozów.”

- w ust. 2, dotychczasowy tekst stanie się lit. a) i dodaje się do niego dopisany następującą lit. b):

„b) Co się tyczy przedsiębiorstw wykonujących drogowe przewozy towarowe wykorzystujących pojazdy o maksymalnym dopuszczalnym ciężarze od 3,5 do 6 ton, państwa członkowskie po powiadomieniu Komisji mogą wyłączyć z zastosowania całości lub części niniejszej dyrektywy przedsiębiorstwa wykonujące wyłącznie przewozy o charakterze lokalnym i mające niewielki wpływ na rynek przewozów z powodu prowadzenia działalności krótkodystansowej.”

3) w art. 3:

- ust. 2 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) zostali uznani za winnych poważnych wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom dotyczącym:

- płac i warunków zatrudnienia w zawodzie lub

- odpowiednio, drogowych przewozów towarowych lub drogowych przewozów pasażerskich, a zwłaszcza przepisów odnoszących się do prowadzenia pojazdów, okresów odpoczynku, ciężaru i wymiarów pojazdów towarowych, bezpieczeństwa ruchu drogowego i bezpieczeństwa pojazdów, ochrony środowiska oraz innych przepisów związanych z odpowiedzialnością zawodową.”

- ust. 3 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) Przedsiębiorstwo musi dysponować kapitałem i rezerwami w wysokości co najmniej 9.000 euro gdy wykorzystuje tylko jeden pojazd i co najmniej 5.000 za każdy dodatkowo wykorzystywany pojazd.

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy wartość euro w walutach krajowych, które nie uczestniczą w trzecim etapie unii monetarnej będzie ustalana co pięć lat. Stosowane będą kursy uzyskane w pierwszym dniu roboczym października opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, które wejdą w życie począwszy od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.”

- ust. 3 lit. d) otrzymuje następujące brzmienie:

„d) Dla celów lit. a), b), i c), właściwe władze mogą przyjąć lub zażądać, na drodze dowodu, potwierdzenia lub zapewnienia wydanego przez bank lub inną instytucję posiadającą odpowiednie kwalifikacje. Takie potwierdzenie lub zapewnienie może być udzielone w formie gwarancji bankowej, przejęcia zobowiązania lub zabezpieczenia albo też w innej podobnej formie.”

- ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. a) Warunek odnoszący się do kwalifikacji zawodowych będzie dotyczył posiadanej wiedzy odpowiadającej poziomowi wykszolenia ustalonego w załączniku I, w zakresie zagadnień wyliczonych w tym aneksie. Zostanie on ustanowiony za pośrednictwem obowiązkowego egzaminu pisemnego, który może być uzupełniony egzaminem ustnym zorganizowanym przez władze lub organ wyznaczony w tym celu przez państwo członkowskie, w formie ustalonej w załączniku I.

b) Państwa członkowskie mogą zwolnić z odbycia egzaminu osoby ubiegające się, które udowodnią posiadanie pięcioletniego doświadczenia praktycznego na stanowisku kierowniczym w przedsiębiorstwie transportowym, pod warunkiem, że osoby te przystąpią do testu, którego wymagania ustalą państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem I.

c) Państwa członkowskie mogą zwolnić posiadaczy określonych dyplomów szkolnictwa wyższego lub szkolnictwa technicznego, które dają dowód że udowodnią posiadanie gruntownej wiedzy z zakresu zagadnień wyliczonych w załączniku I, i których specjalnie wyznaczają w tym celu, z odbycia egzaminu z zakresu objętego tymi dyplomami.

d) Świadectwo wydane przez władze lub organ, o których mowa w lit. a), zostanie wystawione jako dowód kwalifikacji zawodowych. Świadectwo to zostanie sporządzone zgodnie z modelem zaświadczenia zawartym w załączniku Ia.

e) Przez wzgląd na osoby ubiegające się, które zamierzają stale i skutecznie kierować przedsiębiorstwami działającymi wyłącznie w transporcie krajowym, państwa członkowskie mogą zastrzec, że zakres wiedzy branżowy pod uwagę w celu ustalenia kwalifikacji zawodowych będzie obejmował jedynie zagadnienia związane z transportem krajowym. W tym przypadku certyfikat kwalifikacji zawodowych, którego model zawiera załącznik Ia niniejszej dyrektywy będzie stwierdzać, że jego posiadacz posiada kwalifikacje do stałego i skutecznego kierowania przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność transportową wyłącznie na obszarze państwa członkowskiego, które wydało świadectwo.

f) Po zasięgnięciu opinii Komisji państwo członkowskie może żądać, aby każda osoba fizyczna posiadająca certyfikat kwalifikacji zawodowych wydane przez właściwe władze w innym państwie członkowskim po dniu 1 października 1999 r., kiedy osoba ta przebywała na stałe w pierwszym państwie członkowskim odbyła dodatkowy egzamin zorganizowany przez władze lub organ wyznaczony w tym celu przez pierwsze państwo członkowskie. Dodatkowy egzamin będzie obejmował specjalistyczną wiedzę związaną z krajowymi aspektami zawodu drogowego przewoźnika towarowego w pierwszym państwie członkowskim.

Punkt ten będzie obowiązywał przez okres trzech lat począwszy od dnia 1 października 1999 r. Rada działając na wniosek Komisji zgodnie z postanowieniami Traktatu, może następnie wydłużyć ten okres maksymalnie do lat pięciu. Będzie on obowiązywał jedynie osoby fizyczne które, posiadając już zaświadczenia o kompetencjach zawodowych wydane na warunkach wymienionych w akapicie pierwszym nie otrzymały jeszcze takiego zaświadczenia wystawionego w państwie członkowskim.”

4) w art. 5:

- w ust. 1 dodaje się następujący myślnik:

„- dnia 1 stycznia 1995 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji.”

- w ust. 2 akapit pierwszy, dodaje się następujący myślnik po myślniku rozpoczynającym się od słów „- po dniu 2 października 1989 r.”:

„- po dniu 31 grudnia 1994 r. i przed dniem 1 stycznia 1997 r. dla Austrii, Finlandii i Szwecji.”

- w ust. 2 dodaje się następujący myślnik na koniec pierwszego akapitu, po myślniku rozpoczynającym się od słów „- dnia 1 lipca 1992r.”:

„- dnia 1 stycznia 1997 r. w Austrii, Finlandii i Szwecji.”

- dodaje się następujący ustęp:

„3.a) Wszystkie przedsiębiorstwa dopuszczone do wykonywania działalności przewoźnika drogowego przed dniem 1 października 1999 r., dostosują się pod względem wykorzystywanego na ten dzień parku pojazdów do przepisów art. 3 ust. 3 nie później niż do dnia 1 października 2001 r.

Przedsiębiorstwa te powinny jednak być w zgodzie z przepisami art. 3 ust. 3 względem jakiegokolwiek zwiększenia stanu parku pojazdów mającego miejsce po dniu 1 października 1999 r.

b) Przedsiębiorstwa prowadzące działalność przewoźnika drogowego transportu towarowego przed dniem 1 października 1999 r., wykorzystujące pojazdy o maksymalnym dopuszczalnym ciężarze od 3,6 do 6 ton, powinny dostosować się do przepisów art. 3 ust. 3 nie później niż do dnia 1 października 2001 r.”

5) w art. 6 ust. 1 dodaje się następujące akapity:

„Państwa członkowskie zapewnią, że regularnie, co najmniej raz na pięć lat właściwe władze skontrolują czy przedsiębiorstwa nadal spełniają wymagania związane z dobrą reputacją, zdolnością finansową i kwalifikacjami zawodowymi.

W przypadku gdy kontrola ujawni nie spełnienie wymagania dla zdolności finansowej podczas gdy inne elementy sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa dają podstawy do przypuszczeń, że będzie ono w przyszłości przewidywalnej na podstawie planu finansowego, w sposób ciągły spełniać wymaganie zdolności finansowej, władze mogą przyznać dodatkowy termin na okres nie przekraczający jednego roku”.

6) w art. 7:

- w ust. 1 początek otrzymuje następujące brzmienie: „1. W przypadku wykroczeń przeciw przepisom...”,

- dotychczasowy ust. 2 zostanie usunięty, a dotychczasowy ust. 3 stanie się nowym ust. 2;

7) w art. 8:

- w ust. 2 słowa „lub o braku wcześniejszej upadłości” zostaną usunięte.

- w ust. 4 ostatnie zdanie zostanie usunięte;

8) w art. 10 ust. 3, data 1 stycznia 1990 zostanie zastąpiona datą, o której mowa w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy;

9) po art. 10 zostaną umieszczone następujące artykuły:

„Artykuł 10a

Państwa członkowskie ustanowią systemy kar za naruszanie krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i dołożą wszelkich starań, aby zapewnić stosowanie tych kar. Ustanowione z ten sposób kary będą skuteczne, proporcjonalne i będą działać odstraszaająco.

Artykuł 10b

Począwszy od dnia 1 października 1999 r., państwa członkowskie będą uznawać za wystarczające dowody kwalifikacji zawodowych certyfikaty zgodne z modelem zawartym w załączniku Ia i wystawione przez władze lub specjalnie w tym celu wskazany przez każde inne państwo członkowskie”

10) Załącznik I zostaje zastąpiony załącznikiem I do niniejszej dyrektywy i, jak stanowi załącznik II do niniejszej dyrektywy, zostanie dodany załącznik I a.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed dniem 1 października 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 1 października 1998 r.

W imieniu Rady

C. EINEM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

I. LISTA ZAGADNIEŃ WYMIENIONYCH W ART. 3 UST. 4

Wiedza brana pod uwagę do oficjalnego uznania przez państwo członkowskie kwalifikacji zawodowych musi obejmować przynajmniej wyliczone poniżej zagadnienia w odniesieniu do drogowych przewozów towarowych i drogowych przewozów pasażerskich. W odniesieniu do tych zagadnień przewoźnicy drogowi muszą posiadać poziom wiedzy i umiejętności praktycznych konieczny do prowadzenia przedsiębiorstwa transportowego.

Minimalny poziom wiedzy w dziedzinach wymienionych poniżej nie może być niższy niż 3 w układzie stopni wykształcenia ustalonym w załączniku do decyzji 85/368/EWE¹, czyli poziom wykształcenia zdobyty podczas obowiązkowej edukacji uzupełnionej kursem edukacji zawodowej i dodatkowym wykształceniem technicznym, albo też wykształceniem technicznym na poziomie szkoły średniej.

A. Prawo cywilne

Przewozy towarowe i osobowe

Osoba ubiegająca się ma w szczególności obowiązek:

- 1) posiadać znajomość rodzajów umów zawieranych najczęściej w transporcie drogowym oraz wynikających z nich praw i obowiązków;
- 2) posiadać umiejętność wynegocjowania umowy transportowej ważnej prawnie, w szczególności ze względu na warunki przewozu;

Drogowy przewóz towarów

- 3) być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy w postaci odszkodowań z tytułu strat lub uszkodzenia towaru podczas transportu lub z tytułu opóźnienia w dostawie oraz być w stanie zrozumieć w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność prawną wynikającą z umowy;
- 4) posiadać znajomość uregulowań i obowiązków wynikających z umowy o międzynarodowy drogowy przewóz towarów z Konwencji CMR;

Drogowy przewóz osób

- 5) być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy w postaci odszkodowań z tytułu obrażeń pasażerów lub z tytułu uszkodzenia bagażu spowodowanego wypadkiem podczas przewozu lub w postaci odszkodowań z tytułu opóźnień oraz być w stanie zrozumieć w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność prawną wynikającą z umowy;

¹ Decyzja Rady 85/368/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. dotycząca porównywalności kwalifikacji szkolenia zawodowego w państwach członkowskich Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. WE nr L 199, z 31.07.1985, str. 56).

B. Prawo handlowe

Drogowy przewóz towarowy i osobowy

Osoba ubiegająca się ma w szczególności obowiązek:

- 1) posiadać znajomość wymogów i formalności ustanowionych w zakresie prowadzenia regularnej działalności na rynku, posiadać znajomość obowiązków ciążących na przewoźnikach (rejestracja, prowadzenie rejestrów usług itd.) oraz konsekwencji jakie pociąga za sobą upadłość przedsiębiorstwa;
- 2) posiadać odpowiednią wiedzę o różnych formach działalności przedsiębiorstwa oraz o zasadach ich tworzenia i działalności

C. Prawo socjalne

Drogowy przewóz towarowy i osobowy

Osoba ubiegająca się ma w szczególności obowiązek:

- 1) posiadać znajomość roli jaką odgrywają i funkcji jaką pełnią różne organizacje społeczne związane z transportem drogowym (związki zawodowe, rady pracownicze, kierownicy warsztatów, inspektorzy pracy itd.);
- 2) posiadać znajomość obowiązków pracodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego;
- 3) posiadać znajomość przepisów regulujących umowy o pracę dla różnych kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu drogowego (formy umów, obowiązki stron, warunki zatrudnienia i godziny pracy, płatne urlopy, wynagrodzenie, zerwanie umowy itd.);
- 4) posiadać znajomość przepisów zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 3820/85¹ i w rozporządzeniu (EWG) nr 3821/85² oraz praktycznych środków wykonawczych tych rozporządzeń.

D. Prawo podatkowe

Drogowy przewóz towarowy i osobowy

Osoba ubiegająca się ma w szczególności obowiązek posiadać znajomość przepisów regulujących:

- 1) podatek VAT od usług transportowych;
- 2) podatek od pojazdów silnikowych;

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ujednoczenia niektórych przepisów z zakresu ustawodawstwa społecznego w dziedzinie transportu drogowego (Dz.U. WE nr L 370, z 31.12.1985, str. 1).

² Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie prowadzenia rejestrów wyposażenia w transporcie drogowym (Dz.U. WE nr L 370, z 31.12.1985, str. 8). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1056/97 (Dz.U. WE nr L 154, z 12.06.1997, str. 21)

- 3) podatek od niektórych ciągników drogowych, opłaty drogowe i opłaty za korzystanie z infrastruktury;
- 4) podatek dochodowy.

E. Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Drogowy przewóz towarowy i osobowy

Osoba ubiegająca się ma w szczególności obowiązek:

- 1) posiadać znajomość przepisów i zwyczajów związanych z posługiwaniem się czekami, weksłami trasowanymi, weksłami własnymi, kartami kredytowymi oraz innymi narzędziami płatniczymi i sposobami płatności;
- 2) posiadać znajomość różnych form udzielania kredytu (kredyt bankowy, akredytywa dokumentowa, wadium, kredyt hipoteczny, leasing, wynajem, komis itd.) oraz związanych z nimi opłat i obowiązków;
- 3) wiedzieć czym jest zestawienie bilansowe, jak się je sporządza i jak interpretuje;
- 4) być w stanie odczytać i zinterpretować rachunek zysków i strat;
- 5) być w stanie ocenić zyskowość przedsiębiorstwa i jego sytuację finansową w szczególności na podstawie wskaźników finansowych;
- 6) być w stanie opracować budżet;
- 7) posiadać znajomość składników kosztowych w swoim przedsiębiorstwie (koszty stałe, koszty zmienne, środki obrotowe, deprecjacja itd.) oraz być w stanie wyliczyć koszt przypadający na pojazd, na kilometr, na przejazd czy na tonę;
- 8) być w stanie sporządzić całościowy organizacyjny schemat zatrudnienia w przedsiębiorstwie oraz zaplanować wykonywanie pracy itd.;
- 9) posiadać znajomość zasad marketingu, publicity i public relations wliczając w to promocję sprzedaży usług transportowych oraz sporządzanie kartoteki klientów itd.;
- 10) posiadać znajomość różnych form ubezpieczeń związanych z transportem drogowym (odpowiedzialność cywilna, ubezpieczenie na życie i od obrażeń wypadkowych, ubezpieczenia majątkowe i ubezpieczenia bagażu) oraz posiadać znajomość gwarancji i obowiązków z nich wynikających;
- 11) posiadać znajomość oprogramowania do elektronicznego przekazywania danych w transporcie drogowym;

Drogowe przewozy towarowe

- 12) być w stanie stosować przepisy regulujące wystawianie rachunków za świadczenie drogowych usług przewozowych oraz posiadać znajomość Incoterms oraz ich implikacji;
- 13) posiadać znajomość różnych kategorii pośredników transportowych, roli jaką odgrywają i funkcji jakie pełnią oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, ich statusu.

Drogowe przewozy osobowe

- 14) być w stanie stosować przepisy regulujące opłaty za przejazd i cenniki w państwowych i prywatnych przewozach osobowych;
- 15) być w stanie stosować przepisy regulujące fakturowanie usług w zakresie drogowych przewozów osobowych.

F. Dostęp do rynku

Drogowe przewozy towarowe i osobowe

Osoba ubiegająca się musi w szczególności:

- 1) posiadać znajomość związanych z zawodem przepisów regulujących przewozy drogowe do wynajęcia lub za wynagrodzeniem, opłaty za dzierżawę pojazdów i podwykonawstwo, oraz, zwłaszcza, przepisów regulujących formalną strukturę zawodu, pozwolenia na wykonywanie przewozów drogowych na terenie i poza terenem Wspólnoty, kontrole oraz sankcje;
- 2) posiadać znajomość przepisów regulujących założenie przedsiębiorstwa transportu drogowego.
- 3) posiadać znajomość różnorodnej dokumentacji wymaganej dla świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie wprowadzać procedury kontrolne w celu zapewnienia, że zatwierdzone dokumenty związane z każdym przewozem, a zwłaszcza te, które dotyczą pojazdu, kierowcy, towarów i bagażu znajdują się zarówno w pojeździe jak i w siedzibie przedsiębiorstwa;

Drogowe przewozy towarowe

- 4) posiadać znajomość przepisów dotyczących organizacji rynku drogowych przewozów towarowych, przewozu ładunku i logistyki;
- 5) posiadać znajomość formalności celnych, roli i zakresu dokumentów T i karnetów TIR oraz obowiązków i odpowiedzialności jakie wynikają z posługiwania się nimi.

Drogowe przewozy osobowe

- 6) posiadać znajomość przepisów regulujących organizację rynku drogowych przewozów osobowych;

7) posiadać znajomość przepisów regulujących rozpoczęcie świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie sporządzać plany transportowe.

G. Normy techniczne i aspekty działalności

Drogowe przewozy towarowe i osobowe

Osoba ubiegająca się musi w szczególności:

- 1) posiadać znajomość przepisów dotyczących ciężaru i rozmiarów pojazdów w państwach członkowskich oraz procedur, stanowiących od tych reguł wyjątki, które należy stosować w razie niestandardowych obciążeń;
- 2) być w stanie dokonywać doboru pojazdów i ich części składowych (podwozie, silnik, układ transmisyjny, system hamulcowy itd.) zgodnie z potrzebami przedsiębiorstwa;
- 3) posiadać znajomości formalności związanych z zatwierdzaniem typu, rejestracją oraz przeglądem technicznym tych pojazdów;
- 4) wiedzieć jakie należy podjąć działania w celu zmniejszenia hałasu i ograniczania zanieczyszczenia powietrza przez emitowane z silnika spaliny.
- 5) być w stanie sporządzać okresowe plany konserwacji pojazdów i ich wyposażenia;

Drogowe przewozy towarowe

- 6) posiadać znajomość różnego typu urządzeń do transportu i rozładunku towarów (skrzynie ładunkowe, kontenery, palety itd.) oraz być w stanie wprowadzać procedury i wydawać wskazówki co do załadunku i rozładunku towarów (rozmieszczanie ładunku, grupowanie w stosy, sztalowanie, blokowanie i klinowanie itd.);
- 7) posiadać znajomość różnorodnych technik transportu kombinowanego „piggy-back” oraz roll-on roll-off;
- 8) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów o przewozie niebezpiecznych towarów i odpadów, a zwłaszcza tych, które wynikają z dyrektywy 94/55/WE¹, dyrektywy 96/35/WE² oraz rozporządzenia (EWG) nr 259/93³;

¹ Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. dotycząca zbliżenia przepisów państw członkowskich o drogowym przewozie niebezpiecznych towarów (Dz.U. WE nr L 319, z 12.12.1994, str. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 96/86/WE (Dz.U. WE nr L 335, z 24.12.1996, str. 43).

² Dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. dotycząca wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców ds. bezpieczeństwa przy przewozie niebezpiecznych towarów transportem drogowym, kolejowym i wodnym śródlądowym (Dz.U. WE nr L 145, z 19.06.1996, str. 10).

³ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad wwożeniem, wywożeniem i przewożeniem odpadów wewnątrz Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. WE nr L 30, z 6.12.1993, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 120/97 (Dz.U. WE nr L 22, z 24.01.1997, str. 14).

- 9) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów o przewozie łatwo psujących się artykułów żywnościowych, a zwłaszcza tych, które wynikają z Umowy o międzynarodowym przewozie łatwo psującej się żywności i o specjalnym wyposażeniu stosowanym podczas tych przewozów (ATP);
- 10) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów o przewozie żywych zwierząt.

H. Bezpieczeństwo ruchu

Drogowe przewozy towarowe i osobowe

Osoba ubiegająca się musi w szczególności:

- 1) wiedzieć jakie kwalifikacje są wymagane dla kierowców (prawo jazdy, zaświadczenia zdrowotne, zaświadczenia o sprawności itd.);
- 2) być w stanie podjąć konieczne działania aby zapewnić stosowanie się kierowców do przepisów o ruchu drogowym, zakazów i ograniczeń obowiązujących na terenie różnych państw członkowskich (ograniczenia szybkości, pierwszeństwo, ograniczenia postojowe, używanie świateł, znaki drogowe itd.);
- 3) być w stanie sporządzać wytyczne dla kierowców w celu skontrolowania w jakim stopniu stosują się oni do wymogów bezpieczeństwa dotyczących stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku oraz wytyczne związane z odpowiednimi działaniami prewencyjnymi;
- 4) być w stanie ustalać procedury do zastosowania w razie wypadku i wdrażać odpowiednie procedury w celu zapobiegania powtarzaniu się wypadków lub poważnych wykroczeń drogowych;

Drogowe przewozy pasażerskie

- 5) posiadać podstawową wiedzę z zakresu układu sieci drogowej w państwach członkowskich.

II ORGANIZACJA EGZAMINU

- 1) Państwa członkowskie zorganizują obowiązkowy egzamin pisemny, który mogą uzupełnić fakultatywnym egzaminem ustnym w celu ustalenia, czy ubiegający się przewoźnicy drogowi osiągnęli wymagany poziom wiedzy z zakresu zagadnień wymienionych w części I, a zwłaszcza oceny ich umiejętności posługiwania się instrumentami i metodami z nimi związanymi oraz zdolności do wypełniania przez nich odpowiednich obowiązków wykonawczych i koordynacyjnych.

Obowiązkowy egzamin pisemny będzie się składał z dwóch testów, a mianowicie:

- pytań pisemnych w postaci pytań wielokrotnego wyboru (do każdego cztery możliwe odpowiedzi) lub pytań wymagających bezpośredniej odpowiedzi albo też z pytań obydwu typów.
- ćwiczeń pisemnych lub przykładów praktycznych do rozwiązania.

Minimalny czas trwania każdego z testów wynosi dwie godziny.

W przypadku gdy zostanie zorganizowany egzamin pisemny państwa członkowskie mogą zastrzec, że podejście do tego egzaminu uzależnione jest od zdania egzaminu pisemnego.

2) W przypadku gdy państwa członkowskie zorganizują również egzamin ustny muszą one dla każdego z trzech testów ustalić proporcję punktów od minimalnie 25% do maksymalnie 40% ogólnej liczby punktów oceny.

W przypadku gdy państwa członkowskie zorganizują jedynie egzamin pisemny muszą one dla każdego testu ustalić proporcję punktów od minimalnie 40% do maksymalnie 60% ogólnej liczby punktów oceny.

3) Osoby ubiegające się muszą ze wszystkich testów otrzymać średnią wynoszącą przynajmniej 60% ogólnej liczby punktów, przy czym z każdego testu muszą osiągnąć nie mniej niż 50% możliwych do otrzymania punktów. W przypadku tylko jednego testu państwo członkowskie może obniżyć ten próg z 50% do 40%.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Ia

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

(papier kredowy – format; DIN A4)

(Tekst w języku(ach) oficjalnym(ych) lub w jednym z oficjalnych języków państwa
wystawiającego świadectwo)

Znak wyróżniający odpowiednie państwo
członkowskie (1)

Wskazanie właściwych władz lub organu (2)

CERTYFIKAT KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH
W KRAJOWYCH [I ZAGRANICZNYCH](3)
DROGOWYCH PRZEWOZACH TOWAROWYCH [OSOBOWYCH](3)

Nr ...

My (2), niniejszym
zaświadczamy:

(a) że(4)

urodzony w
dnia.....

zdał test egzaminacyjny (rok:.....; sesja:.....) (5) zorganizowany w celu przyznania zaświadczenia o
kompetencjach zawodowych w krajowych [i zagranicznych] (3) drogowych przewozach towarowych
[osobowych](3) zgodnie z (6).....

(b) że osoba wymieniona w punkcie (a) posiada kwalifikacje do wykonywania pracy zawodowej w
przedsiębiorstwie działającym w drogowym transporcie towarowym [i osobowym] (3):

- do prowadzenia działalności na terenie kraju(3),
- do prowadzenia działalności międzynarodowej(3).

Niniejsze świadectwo stanowi wystarczający dowód kwalifikacji zawodowych wymienionych w art. 10 ust.
1 dyrektywy Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej dostępu do zawodu przewoźnika
drogowego transportu towarowego i przewoźnika drogowego transportu pasażerskiego oraz wzajemnego
uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji formalnych, mająca na celu umożliwienie
im korzystania z prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie transportu
krajowego i międzynarodowego.

Wystawiono wdnia

.....(7)

(1) Znak wyróżniający państwo: (B) Belgia, (DK) Dania, (D) Niemcy, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (IRL) Irlandia, (I) Włochy, (L) Luksemburg, (NL) Holandia, (A) Austria, (P) Portugalia, (S) Szwecja, (UK) Wielka Brytania.

(2) Władza lub organ wyznaczony wcześniej w tym celu przez każde państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej do wydania tego zaświadczenia

(3) Odpowiednio skreślić

(4) Nazwisko i imiona, miejsce i data urodzenia.

(5) Określenie egzaminu.

(6) Odniesienie do postanowień krajowej ustawy przyjętej w tej dziedzinie zgodnie z wyżej wymienioną dyrektywą..

(7) pieczęć i podpis kompetentnej władzy lub organu wydającego świadectwo.